

Maandshuriš kuni 2 naela 65 kop., 2 kuni 7 naela 1 rubla 25 kop., 7 kuni 12 naela 1 rubl. 85 kop., üle 12 naela on iga naela eest 20 kop. juure makssta, kviitungi eest ei saa maksu võetud. Kui post posti peal laduma läheb, maksab postivõltsus saatjale kviitungi ettenäitamise peale post hinda mälja, aga ainult siis, kui hind saatmise juures üles on antud; lihtpakkide eest, mille hind mitte üles antud pole, ei võetuta postivõltsus mitte. Hinnapaki juures peab pealkiri „Hannoe“ (hinnaline) seisma ja hind termetes rublades tähtedega üles tähendatud olema. Pakkide, mille hind üle 5000 rubla kannab, ei võeta posti peal mitte vastu.

Rahastirjade eest, mille juures „Hannoe“ on pyda, adreessi peale tuleb kirjutada, maksetakse: a) kaaluraha: 7 kop. loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt väljamaale, b) hinnitamise r a h a: kuni 600 rublani $\frac{1}{4}$ kop. rubla pealt; 600—1600 rublani $\frac{1}{4}$ kop. rubla pealt ja veel 1 rubl. 50 kop. lisamaksu; üle 1600 rubl. $\frac{1}{4}$ kop. rubla pealt ja veel 3 rubl. 50 kop. lisamaksu. Peale selle on veel 7 kop. omamaal- ja 10 kop. väljamaal kirja hinnitamise eest makssta.

Waktraha mõis kirja sead saata kuni $\frac{9}{16}$ kop., hõberaha kuni 4 hõberubla ja 95 kop., ja sulbraha kuni 30 rubla; raha peab aga nõnda paberi sisse pandud olema, et ta lihtsada ei anna. Kadumaminemise korral maksab kroonu kviitungi ettenäitamise peale läte summa mälja.

Postisaadetused sõjemaakomise trel on lubatud Sassa-, Austria-, Helveetia-, Prantsuse- ja Belgia-maale järgmistes summades: 216 marki S. kamaale, 254 krooni Austriale ja 266 franki Prantsuse maale ja Helveetiaale.

Kättesaatmise kulud on iga 10 rubla pealt 10 kopikat saadeta-wast summa.

Saadetawad summad Saksamaale peawad üles antama markides ja penningsites, Austriale kroonides ja hellerides, Prantsusemaale ja Helveetiaale frankides ja sentimides.

Telegrammid. Telegrammi sõnumite maks on kahesugune: a) põhjuskas, b) maks iga sõna eest. Põhjuskas termel Wenemaal on 15 kop. Maks iga ühiku sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igasle Europa-Wenemaal kohas, Soomemaal ja Kaulaale 5 kop. 3) Aka-Wenemaal 10 kop.

Stempelmargid. 80-ne kopikaline stempelmarg tuleb panna: wõltsirjade, lühimise-, rütmise-, laulatuse- ja lurnutähtede peale, mis sa palwe- ja kaebusekirjade peale igasle kohtusse. Wastuse tartwis tuleb veel teine marg 80 kop. palwekirjale juurde panna.

Kviitungide peale, mis üle 5 rubl. läheb, on 5 kopikaline stempelmarg panna, millest kviiteerija oma nime läbi kirjutab

Luther ja furat.

Kui Martin Luther Wormsis riigipäewal paapstide ja kottsiide wägiwalla wastu oli seisnud ja kindlaks jää-nud, katsus saatana üht salatekest, et wõitlejale ligineda. Ta ei tulnud mitte kiideldes ja upsakalt, suure lisa ja löräga. Tema hülus tafa hüljutesi usuparandaja süga-wama hingetäguise sisse, kes ühikult istudes ja tööd tehes oma tundi ootas, misal ta awalikult wõis ette astuda.

Furter Jörg (nõnda nimetati Lutherist Wathurist) istus tammitse laua juures ja tõlks Mattuse ewange-liumist 18. peatüli sõnu: „Säda inimesele, selle läbi pa-handus tuleb!“

Ästiselt jättis ta töö seisma, pani rusikaga wasta lauda lüües, süle laua peale, ajas oma nurgelise pea püsti ja wõitis sõna, mis tema ees paberi peal seisis. Üks heal sossistas temale sõrwa sisse. Mis see on? Ja jälle tõlas heal temale sõrwas: „See oled sina“...

Luther lüftas tugewaste tooli tagasi ja waatas üm-ber. Aga tuba oma asjadega oli üsna waitne ja eha-walge walguistas tema seinu; wäljastpoolt see heal ei tulnud; heal tuli seestpoolt. Oli kuulda kolebat naermist; sinised tulelesed tantssiwad tema silmade ees. Oli see eht kohamine mõtteid täis peajuus? — Eht muutusiwad piiblitõlkija mõtted healtels ja leelidels?

Heali oli küllalt! Tuba näis neid täis olewat! Selle suure sumina hulgas tuli üks heal üsna ligidale, kolmas lord juba: „See oled sina!“

„Mina see ei ole, saatanas!“ ütendas Luther wälju healega. „Kuidas julged sina mulle seda ütelda, et mina wälju-ustjatele pahandust teen ja neid elistan?!“

„Sina riisud nende läest auustamise ära“ — „Paapsti auustamise, jah, ja singin neile kirja-auustamise“ —

„Kirja ei osta nad lugeda!“

„Ma tõlgin neile seda, praegu, siin!“

„Sellest ei saa nad aru!“

„Seda seletan ma neile oma juttuseraamatus ära!“

„See paneb neile uue täheusu selga!“

„Oho, suradifene, kui ma aga sellega nende südame-tunnistust teritan? Kui ma nende südametunnistuse koguni lohtumõisjaks teen kirja üle?!“

„Waat, mis tarf lohtumõisja! Ma haaran seda, aga ei saa tätte — on ju so lohtumõisja selge luule, päris õh!“

„Ei, peeltsehub, seda lohtumõisjat sa tätte ei saa, ta on ju sinu isand ja weriwaenlane! — Hirwita aga peale — sellest sa iganes jagu ei saa!“

„Oh seda liig julget meest! Ias siis inimesesool enne sind südametunnistust ei olnudgi? Suudad sina, ülemee-leline munk, tuhat aastat mälestusest maha lüstitada ja nimetad selle aja inimesesugu rumalaks?“